

Když má řidič svého asistenta

PŘÍNOS NOVÝCH ELEKTRONICKÝCH SYSTÉMŮ JE HODNĚ ROZDÍLNÝ

Výrobci aut se předhánějí v uvádění technických novinek, které mají usnadnit či zpříjemnit řízení. Jsou však noví pomocníci skutečně tak nepostradatelní, nebo mají jen vytáhnout z kapes motoristů další peníze?

FOTO: MERCEDES-BENZ

Adaptivní tempomat přizpůsobuje navolenou rychlost okolnímu provozu. Vzdálenost od vpředu jedoucího vozu si může řidič určit sám.

Pamětníci dob nedávno minulých si musejí připadat jako hazardéři, kteří na silnici dnes a denně usilovali sobě i druhým o život. Při pohledu na testy nových vozů si asi pokládají otázku, jak mohli vůbec jezdit bez ESP, jak dokázali udržovat odstup v kolonách, když jejich auto neznalo adaptivní tempomat, a jak zvládli cestování podle papírové mapy, když trasu ještě nehledaly satelity. Konečným cílem technického vývoje není nic menšího, než odejmout z řidiče odpovědnost za průběh jízdy a vytvořit společ-

nost bez automobilových nehod. Zatím se k této vysněné metě výrobci jen blíží a pomocníci, které řidičům nabízejí, mají velmi odlišnou úroveň.

Rozumná investice?

Typickým příkladem je parkovací asistent, který už bývá součástí příplatkové výbavy většiny modelů. Na první pohled rozumná investice, když z moderních aut je často mizerný výhled. Bez zkušeností s konkrétním vozem ale mnohdy jde o vyhozené peníze.

Ve většině případů se za názvem ukrývají čidla umístěná v nárazníku, která zrychlujícím se pípáním upozorňují řidiče na blížící se překážku. Smůla je, když vůz má senzory umístěné jen v zadním nárazníku, zatímco výhled z něj je mnohem horší směrem dopředu. V takovém případě parkovací asistent řidiči „pomáhá“ určit délku auta, často končího jen pár centimetrů za zadním sklem. Zcela bez pomoci jej však nechá na opačné straně karoserie, která pro šoféra opticky končí spodní hranou čelního skla.

Pokročilejší systémy jsou kromě senzorů vybaveny kamerou, jež při couvání snímá

prostor za autem. Zájemce o vůz si ovšem musí v takovém případě pořídit i LCD monitor (většinou včetně satelitní navigace). Parkování s kamerou jej pak vyjde skoro na sto tisíc korun.

Dalším stupněm ve vývoji asistentů jsou zařízení, která se na parkovacím manévru aktivně podílejí. Citroën nabízí systém, jenž umí změřit parkovací mezeru a řidiči oznámí, zda se do ní auto vejde. Nejpokročilejší je potom zařízení od Volkswagenu, které při parkování za šoféra samo točí volantem. Aktivní systémy jsou však užitečné jen poměrně nešikovným řidičům. Místo, které k zaparkování potřebují, totiž přesahuje délku auta o desítky centimetrů.

Patří mu budoucnost

Tempomat coby zařízení, které udržuje navolenou rychlost bez nutnosti šlapat na plynový pedál, ztrácí na přeplněných dálnicích svůj smysl. Řidič je nucen často brzdit, a plynulá jízda je nenávratně pryč. Pomocí má tempomat adaptivní, který předem navolenou rychlost přizpůsobí podmínkám provozu. V praxi to znamená, že udržuje konstant-

FOTO: VOLKSWAGEN

Parkovací asistent s kamerou graficky naznačí řidiči i směr, kterým jeho vozidlo couvá.